[2024] 4 ਐੱਸ.ਸੀ.ਆਰ. : 2024 ਆਈ.ਐੱਨ.ਐੱਸ.ਸੀ 290

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨਜਮੁਨੀਸ਼ਾ

ਬਨਾਮ

ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ

(ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2319-2320 ਦਾ 2009)

09 ਅਪ੍ਰੈਲ 2024

[ਅਨਿਰੁੱਧ ਬੋਸ ਅਤੇ ਆਗਸਟੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, * ਜੇ. ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਮੁੱਦਾ

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੀਡਬਲਯੂ-2 (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਅਫਸਰ/ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 4 (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਪਤੀ) ਇੱਕ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ-ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, (ਜ਼ੋਨਲ ਅਫ਼ਸਰ, ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫ਼ਸਰ). ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਕਤ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 1.450 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਚਰਸ ਮਿਲੀ। ਜਾਂਚ ਟੀਮ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਅਤੇ 1 ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਅਤੇ 2.098 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਚਰਸ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀ।

ਉਕਤ ਛਾਪੇ/ਤਲਾਸ਼ੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥ ਹੋਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਖੋਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ, ਜੇ ਇਹ ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ. 41 (2) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ.

ਸਿਰਲੇਖ

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985-ਧਾਰਾ 41 (2) 42-"ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ", "ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ"

ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ:

ਆਯੋਜਿਤ: ਧਾਰਾ 41 (2) ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ-ਧਾਰਾ 41 (2) ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ - ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਗੁਣ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ

*-ਲੇਖਕ

ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ "ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ" ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ - ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਸ਼ੰਕੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਇੱਕ ਖਾਸ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ-ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਸ਼ੰਕੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ - ਰੇਡ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 (ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫਸਰ) ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ - ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਘਰ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਘਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਟੀਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਲਈ ਘਰ ਗਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ' ਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ-ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘਰ 'ਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਘਰ' ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ 'ਸਰੋਤ' ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਵੱਡੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੀ। - ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ "ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ" ਅਤੇ "ਅਤੇ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆ" ਧਾਰਾ.41 (2) ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਇਸ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਾਹਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਲਿਖਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਖਤਮ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ – ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4 ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ/ਤਲਾਸ਼ੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਐਸ. 41 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਧਿਰ' ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ।(2) - ਘਰ ਤੋਂ 2.098 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਚਰਸ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਧਾਰਾ. 41 ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਸੀ(2)- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਬਰੀ ਹੋ ਗਏ। [ਪੈਰਾ 42-47,54]

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985-ਧਾਰਾ42 (1) (2) ਧਾਰਾ 41 (2)-2001 ਦਾ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ

ਆਯੋਜਿਤ ਧਾਰਾ 42 (1) ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ-ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਛਾਪੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ.42 (2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਜਾਏਗੀ। ਧਾਰਾ. 42 (2) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਛੋਟ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਵਿੱਚ 2001 ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਾਰਾ. 42 (2) ਨੇ ਉਕਤ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ "ਤੁਰੰਤ" ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 31]

ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872-ਧਾਰਾ.6-"ਉਸੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ" - ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਅਫਸਰ/ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਰੀ ਸੀ।

ਆਯੋਜਿਤ:ਨਹੀਂ-ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ/ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ-ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 40-45 ਮਿੰਟ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਅੰਤਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਤੌਰ' ਤੇ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਦੁਆਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਦੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੌਜੂਦ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਫਰਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ. 4 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਮੁਹਿੰਮ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਸੀ। v. ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ - ਛੱਡੇ ਗਏ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਸਨ। [ਪੈਰਾ 28,29]

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985-ਧਾਰਾ.67-ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ.67 - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 4:

ਆਯੋਜਿਤਃ ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਇਸ ਲਈ, ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟੇਟਮੈਂਟਾਂ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। 67. [ਪੈਰਾ 51,52]

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985-ਧਾਰਾ.41 (2)-ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ-ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਧਾਰਾ.41 (2) ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਹਥਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (3) ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ - ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ - ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 41]

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 21-ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਸੁਣਵਾਈ, ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ – ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈਃ

ਆਯੋਜਿਤਃ ਆਰਟੀਕਲ 21 ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ - ਸਦਭਾਵਨਾਪੂਰਨ

ਲਾਤੀਨੀ ਮੈਕ੍ਸਿਮਸ ਸਾਲੁਸ ਪੋਪੁਲੀ ਸਰਬਉੱਚ ਟੈਕਸ (ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ) ਅਤੇ ਸਾਲੁਸ ਰਿਪਬਲੀਕੇ ਸਰਬਉੱਚ ਟੈਕਸ (ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਵਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਹੀ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 24]
ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ [2020] 12 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 583: (2021) 4 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1; ਜੇਂਟੇਲਾ ਵਿਜੈਵਰਧਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਐੱਨ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1996] ਸਪੋਟ. 5 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 273: (1996) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 241; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (1994) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 208: (1994) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 299; ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2009) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 470: (2009) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 539-'ਤੇ ਨਿਰਭਰ.

ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2016) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 358; ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਮਨਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ [2000] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 542: (2000) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 513; ਸਾਜਨ ਅਬਰਾਹਮ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2001) ਸਪੋਟ. 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 335: (2001) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 692; ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [1975] 1 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 753: (1975) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 219; ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ (2005) 3 ਐੱਸਸੀਆਰ 417: (2005) 4 ਐੱਸਸੀਸੀ 350; ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ [2003] ਸਪੋਟ. 2 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 716: (2003) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 465; ਢਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇਵਾਂਗਨ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ [2016] 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 36: (2016) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸ. ਸੀ. 983; ਛੰਨਾ ਉਰਫ ਮਹਿਤਾਬ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2002) 9 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 363; ਧਰਮਵੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2020) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 492; ਰਾਮਾਬੋਰਾ ਉਰਫ ਰਾਮਾਬੋਰਬੀਆ ਅਤੇ ਅਨਰ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ [2022] 4 ਐੱਸਸੀਆਰ 827: (2022) ਐੱਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸਸੀ 996; ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਨੇਮੀਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2021) 11 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 237: (2021) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 1099; ਐਮ. ਪੀ. ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ [1954] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1077-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ.
ਮਿਰਾਂਡਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਜ਼ੋਨਾ (1966) 384 ਯੂਐਸ 436-ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985; ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872; ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ।

ਮੁੱਖ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ

ਪਾਬੰਦੀ; ਛਾਪਾ/ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ; ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ; "ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ"; "ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ"; ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ; ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ; ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ; ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ; ਖੋਜ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ; ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ।

ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮਾਮਲਾ:
ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨਿਆਂਇਕ ਅਦਾਲਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2319-2320 ਦਾ 2009
ਜੱਜ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 16.03.2009 ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਸੀਆਰਐਲਏ ਨੰ. 2004 ਦੇ 1702 ਅਤੇ 2097
ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ

ਸੰਜੇ ਜੈਨ, ਐੱਫ. ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਕੇ. ਐੱਮ. ਨਟਰਾਜ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀਪਾਨਵਿਤਾ ਪ੍ਰਿਯੰਕਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵਾਤੀ ਘਿਲਦਿਆਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇਵਯਾਨੀ ਭੱਟ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਰੂਜਨਾ ਸੁਮਨ ਮੁੰਡ, ਸ਼ੈਲੇਸ਼ ਮਡਿਯਾਲ, ਟੀ. ਏ. ਖਾਨ, ਵਤਸਲ ਜੋਸ਼ੀ, ਅੰਨੀਰੁਧ ਸ਼ਰਮਾ ਆਈ., ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡ.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਫੈਸਲੇ/ਆਦੇਸ਼ ਲਈ
ਫੈਸਲੇ
ਆਗਸਤੀਨ ਜਾਰਜ ਮਸੀਹ, ਜੇ.

1. ਤੁਰੰਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲਾਂ ਐੱਸਐੱਲਪੀ (ਅਪਰਾਧਿਕ) ਨੰਬਰ (ਐੱਸ) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। 2009 ਦਾ 7419-7420 ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਆਮ ਵਿਵਾਦਤ ਫੈਸਲੇ ਮਿਤੀ 16.03.2009 ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. 2004 ਦਾ 1702 ਅਤੇ 2004 ਦਾ 2097 ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 (ਐੱਮ. ਨਜਮੁਨਿਸ਼ਾ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2004 ਦਾ 1702) ਅਤੇ ਮੂਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 (ਅਬਦੁਲ ਹਾਮਿਦ ਚੰਦਮੀਆ ਉਰਫ ਲਾਡੂ ਬਾਪੂ-ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 2004 ਦਾ 2097)

2. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨਜਮੁਨਿਸ਼ਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ") ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1985 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਨਾਲ 20 (ਬੀ) (ii) (ਸੀ) ਅਤੇ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਬੀ) (ii) (ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ ਲਈ ਦਸ ਸਾਲ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 30,000 ਰੁਪਏ (ਤੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਸੀ।

ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕੈਦ ਕੱਟਣੀ ਪਈ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸੋਧ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ 1,00,000 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ) ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਕੈਦ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਸਧਾਰਣ ਕੈਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

2ਏ. ਅਬਦੁਲ ਹਾਮਿਦ ਚਾਂਦਿਮੀਆ ਉਰਫ ਲਾਡੂ ਬਾਪੂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ") ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ 20 (ਬੀ) (ii) (ਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 13 ਸਾਲ ਦੀ ਸਖਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 1,00,000/- ਰੁਪਏ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ (ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਲੱਖ ਰੁਪਏ). ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

3. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 05 (ਨਜ਼ੀਰ ਅਹਿਮਦ ਉਰਫ ਨਜ਼ੀਰ ਬਾਜ਼ਾਰ) ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (ਬੀ) (ii) (ਏ) ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਕੈਦ ਅਤੇ 5,000 ਰੁਪਏ (ਸਿਰਫ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ) ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ।

4. ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੈੱਟ ਵੱਲ ਲਿਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ 10.12.1999 ਨੂੰ ਲਗਭਗ 06:30 ਵਜੇ, ਪੀਡਬਲਯੂ-02 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਚੌਬੇ (ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਅਫਸਰ/ਇੰਸਪੈਕਟਰ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 11.12.1999 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 07:00 ਵਜੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ਜੀਜੇ-9ਟੀ-235 ਵਾਲੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸ਼ਾਹਪੁਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇਗਾ। ਉਕਤ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਨੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ03) ਪਵਨ ਸਿੰਘ ਤੋਮਰ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ-ਜੋ ਜ਼ੋਨਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਸ੍ਰੀ ਤੋਮਰ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ)।

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 11.12.1999 ਨੂੰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਉਹ ਸਵੇਰੇ 06:30 ਵਜੇ ਰੇਡ ਪੁਆਇੰਟ ਨੇੜੇ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਪੰਚਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਰੇਡਿੰਗ ਰੂਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ। ਜਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਹ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਸੜਕ ਦੇ ਨੇੜੇ ਲਾਵਾਰਿਸ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ

ਨੰਬਰ 04 ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ 1.450 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਚਰਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਬਦੁਲਗਫਰ ਗੁਲਾਮਾਲੀ ਸ਼ੇਖ ਉਰਫ ਰਾਜੂਭਾਈ ਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਮਿਲਿਆ।

6. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਭੱਜ ਗਿਆ ਸੀ, ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ 04 ਦਾ ਪੁੱਤਰ-ਅਬਦੁਲ ਰਜਕ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02 ")-ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਆਇਆ. ਆਖਰਕਾਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਰਸੋਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੀਮਿੰਟ ਬੈਗ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟਿਆ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਬੰਡਲ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲਿਨਨ ਦੇ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਪਲਾਸਟਿਕ ਬੈਗ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 2.098 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਪਦਾਰਥ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਚਰਸ ਨਿਕਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 2 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਪੰਚਨਾਮਾ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

7. ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02 ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਨਸ਼ਾ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04-ਜੋ ਫਰਾਰ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਨੂੰ ਵੀ 26.06.2000 ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਨੁਸਾਰ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਢੋਆ-ਢੁਆਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 05.

8. ਆਖਰਕਾਰ, ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੁੱਲ ਪੰਜ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਪੰਚ ਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪੀਡਬਲਯੂ-02 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-04 ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-05 ਐਫਐਸਐਲ ਮਾਹਰ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੱਤ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ।

9. ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. 2000 ਦਾ 143 ਅਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੰ. 2000 ਦਾ 295 ਮਿਤੀ 28.01.2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 03 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ 05 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

9 ਏ. ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਆਪੋ-ਆਪਣੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 05 ਨੇ ਕਿਸੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

10. ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ 'ਚ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਸਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਲਾਲਚ, ਧਮਕੀ ਜਾਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਦੇ ਸਨ। 01 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੁਆਰਾ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। 04 ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਸਹਾਇਤਾ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤੀ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ, 1872 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਆਈਈਏ 1872" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 114 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਵਾਪਸ ਲਏ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ, ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਆਏ ਸਨ। 04 ਅਤੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02 ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੰਚਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਸਥਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 52 ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਵੱਲੋਂ 10.12.1999 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਤੋਮਰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 53 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ।

11. ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 36 ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟਾਂ (ਐਕਸ. 87 ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ. 112) ਜ਼ੋਨਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਸਬੂਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਉਕਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 57 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਗਲੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

12. ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ ਸੀ ਕਿ ਦੋ ਛੋਟੀਆਂ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੰਚਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02, ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਚੁੱਕਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਹ ਛੋਟੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜੜ੍ਹ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 02, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧਿਕਤਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸੇ ਸਾਹ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ ਨਾਲ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04, ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

13. ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਘਰ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਕਬਜ਼ੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04, ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹ (ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04) ਜਿਸ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਕਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਦੁਆਰਾ ਘਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਤੱਥ। 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-05 ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਲਈ ਫੋਰੈਂਸਿਕ ਸਾਇੰਸ ਲੈਬਾਰਟਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਮੋਹਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਦਾਮਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

14. ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵੱਲ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੀ ਸੀ ਕਿ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਾਬਕਾ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪੰਚ ਗਵਾਹ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਭਿੰਨਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਗੁਜਰਾਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04.

15. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਥੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ/ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04. ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾਤਮਕ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ

ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵੈਇੱਛੁਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (2021) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 1 ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਿਆਨ ਸਬੂਤ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਰਾਏ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਤੋਂ 44 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਇਕ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਹੱਦ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

16. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ-ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਘਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛਾਪੇਮਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ/ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੰਚਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ।

17. ਵਕੀਲ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2016) 14 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 358 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਐਸ. ਐਚ. ਓ. ਦੇ ਇਸ਼ਾਰੇ 'ਤੇ ਐਫ. ਆਈ. ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨਾ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਪੇਜ 364 'ਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 13 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"13. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਵਕੀਲ ਦੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰਸ਼ੀਲ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਸਾਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੇ ਹਨ|

. ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵੇਰਵੇ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਾਰਕੋਟਿਕਸ, ਕਸਟਮਜ਼, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਆਦਿ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੂਰਵ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦੋ ਵੱਖਰੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਦੂਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਲਗਾਏਗੀ। ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਕੇਸ (ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (2009) 8 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 539: (2009) 3 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਆਈ.) 887) ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਆਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਟੇਸ਼ਨ ਹਾਊਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ., ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜ

ਹਰਿਆਣਾ (2009) 8 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 539 ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਾਇਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਫ਼ਾ 554 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 35 ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ ਇਬਰਾਹਿਮ ਮਨਸੂਰੀ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ (2000) 2 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 513 ਅਤੇ ਸਾਜਨ ਅਬਰਾਹਮ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2001) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 692 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਕੁੱਲ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। (2). ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਬਿਹਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਲਈ, ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 35 ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"35. ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਬਦੁਲ ਰਸ਼ੀਦ [(2000) 2 ਐਸਸੀਸੀ 513:2000 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 496] ਨੂੰ ਧਾਰਾ42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਜਨ ਅਬਰਾਹਮ [(2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 692:2001 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 1217] ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਃ

(ਓ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ [ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣੀ ਸੀ।(1).

(ਅ) ਪਰ ਜੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗਸ਼ਤ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਮੋਬਾਈਲ ਫੋਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਸਾਮਾਨ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਵਿਵਹਾਰਕ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਤੋਂ (ਡੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਤੁਰੰਤ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੋ।

(ਏ) ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ 42 (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲੇ, ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਰਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਿਆਦ, ਅਰਥਾਤ ਤਲਾਸ਼ੀ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਸਾਰਥਕ ਹੈ।

(ਸ) ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 42 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਬਾਰੇ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਭੱਜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਲ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨਸ਼ਟ ਜਾਂ ਹਟਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਹੀਂ ਭੇਜੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਜੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਦੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਫਿਰ ਇਹ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਤੱਥ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਚੁਕਵੀਂ ਜਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਥਿਤੀ 2001 ਦੇ ਅਧਿਨਿਯਮ 9 ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 42 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਨਾਲ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਈ।"

19. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੰ. 02 ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬਾਲਕ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1975) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 219 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 26 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਮੌਜੂਦ ਨਾ ਹੋਵੇ।

20. ਇਹ ਅੱਗੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 02 ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਨੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01. ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਉਕਤ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ (ਪੀਡਬਲਯੂ-02) ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ। (PW-03). ਵਿਕਲਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ' ਤੇ ਛਾਪੇ/ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਾ ਉਕਤ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ। 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 04 ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਅਜੇ ਵੀ ਚੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਿੱਜੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦਾ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਜੋ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ (1994) 3 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 299 ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਪਣਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ "ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ" ਦਾ।

21. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੀ ਢੁਕਵੀਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਥੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਸੰਕਟਕਾਲੀਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਪਈ-ਜੋ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਭੱਜ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉੱਥੋਂ, ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਜੋ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਅੰਜਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। 04 ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਾਫ਼ੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ।

22. ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੰ. 02 ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 50 ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।(ਧਾਰਾ). ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ (2005) 4 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 350 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਵਿੱਚ ਫਿੱਟ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) (ਏ) ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਾਂ ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) (ਡੀ) ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ।

23. ਅਪਰੋਪੋਸ, ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਨੁਮਾਨ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰ. 02, ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 54 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਅਨੁਮਾਨ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2003) 7 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 465 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 22 ਤੋਂ 26 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਸਾਰੂ ਕਬਜ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਹ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

24. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਰੇਕ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰੀਏ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 (ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ" ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ-ਆਰਟੀਕਲ 21-ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖੀ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਬਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲੂਸ ਰਿਪਬਲੀਕੇ ਸਰਵਮਾ ਲੇਕਸ (ਰਾਜ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਸਰਬਉੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਸੁਰ ਸੰਤੁਲਨ ਨਾ ਸਿਰਫ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੂਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਸਹੀ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਮਿ ਭਾਈਚਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਰਾਂਡਾ ਬਨਾਮ ਅਰੀਜ਼ੋਨਾ (1966) 384 ਯੂਐਸ 436 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ.

25. ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਗਣਤੰਤਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਪਿਛਲੇ ਦੋ ਦਹਾਕਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਝਲਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਖ ਪ੍ਰਬੰਧ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41,42 ਅਤੇ 67 ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

26. ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਆਈਈਏ 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੇਅਰ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"6. ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਾਰਥਕਤਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਸੰਬੰਧਤ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਸਥਾਨਾਂ' ਤੇ ਵਾਪਰਿਆ ਹੋਵੇ।

27. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜੇਂਟੇਲਾ ਵਿਜੈਵਰਧਨ ਰਾਓ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ "ਇੱਕੋ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ" ਲਈ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (1996) 6 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 241, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਤੱਥ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਬਿਆਨ ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਸਹਿਜਤਾ ਅਤੇ ਤਤਕਾਲਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰਾਲ ਸੀ ਜੋ ਮਨਘੜਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਕਤ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ 3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਧਲ ਸਿੰਘ ਦੇਵਾਂਗਨ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2016) ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐਸ. ਸੀ. 983 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ।

28. ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ ਵਿੱਚ, ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਪਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ' ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ 40-45 ਮਿੰਟ ਦੇ ਮੰਨੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਡਰਾਈਵਰ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਵੀ ਵਧੇਰੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਕਤ ਫਰਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜੈਂਟੇਲਾ ਵਿਜੈਵਰਧਨ ਰਾਓ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਟੈਸਟ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਉਪਰੋਕਤ).

29. ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਿ ਛੱਡੇ ਗਏ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਘਰ' ਤੇ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਮੌਜੂਦ ਸੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੋਣ ਲਈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਂਗੇ।
ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ।

30. ਅਗਲਾ ਮੁੱਦਾ ਜੋ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਬੇਅਰ ਟੈਕਸਟ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈਃ

"42. ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਤਲਾਸ਼ੀ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।—

(1) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਕਸਟਮਜ਼, ਰੈਵੇਨਿਊ ਇੰਟੈਲੀਜੈਂਸ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜੋ ਚਪੜ੍ਹਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰੈਂਕ ਦਾ ਹੋਵੇ) ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਜੋ ਚਪੜ੍ਹਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਰੈਂਕ ਦਾ ਹੋਵੇ) ਜੋ ਮਾਲ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨਿਯੰਤਰਣ, ਆਬਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ, ਜਾਂ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਪਦਾਰਥ, ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜੋ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ

(ਏ) ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਵੋ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਓ;

(ਅ) ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿਓ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰੋ;

(ਸੀ) ਅਜਿਹੀ ਦਵਾਈ ਜਾਂ ਪਦਾਰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਜਾਨਵਰ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ।

ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਯੋਗ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀ.ਏ ਅਧੀਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਸ) ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇ ਉਹ ਸਹੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈਃ

[ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਮਿਤ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਧਾਰਕ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਘੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਏਗੀਃ

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੇ ਭੱਜਣ ਲਈ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਹੂਲਤ ਨੂੰ ਲੁਕਾਉਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਬੰਦ ਜਗ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਸੱਤਰ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਆਪਣੇ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇਗਾ।

31. ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਚੈਪਟਰ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਜਾਂ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਕਤ ਤਲਾਸ਼ੀ ਜਾਂ ਛਾਪੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਤੁਰੰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (2) ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਹ ਢਿੱਲ 2001 ਦੇ ਸੋਧ ਅਧਿਨਿਯਮ ਰਾਹੀਂ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 42 (2) ਨੇ ਉਕਤ ਲਿਖਤ ਦੀ ਕਾਪੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

32. ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਉਣ ਦੀ ਕੀਮਤ' ਤੇ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਗੈਰ-ਪਾਲਣਾ ਵਰਬੋਟੇਨ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਕਤ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਰੀ ਲਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤੁਰੰਤ 5-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਈ ਗਈ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

33. ਇਕ ਹੋਰ 3 ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ ਛਿੰਨਾ ਉਰਫ ਮਹਿਤਾਬ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2002) 9 ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. 363 ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਹਤਰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"1. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ 3.00 a.m. 'ਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਕਮਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਫੀਮ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦੀ ਵੇਖੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜੋ ਅਫੀਮ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਾਕਲੇਟ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

2. ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ 3.00 ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ. ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਅਤੇ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸੰਭਾਵਤ ਦਲੀਲ ਲਈ ਅਧਾਰ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਸੰਕੇਤ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

3. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

34. ਧਰਮਵੀਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ (2020) 12 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ. 492 ਵਿੱਚ, ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੰਚਨਾਮਾ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੈਮੋ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਈ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 05 ਅਤੇ 06 ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈਃ

"5. ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ 1, ਜੋ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੈ, ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਣਕਾਰੀ ਭਾਵ . 2-7-2007 ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਹਨ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੀ ਗਈ ਭਾਰਤ-ਨੇਪਾਲ ਸਰਹੱਦ ਤੋਂ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲਿਆਂਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ 1 ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਕ ਟੀਮ ਬਣਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟਨਾ ਤੋਂ ਰਕਸੌਲ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ 3-7-2007 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ 2.00 ਸਵੇਰੇ. ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਾਹਨ ਨੂੰ ਫੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ 3-7-2007 ਦੇ ਬਾਰੇ 6.00 ਸਵੇਰੇ'ਤੇ ਜ਼ਬਤ. ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਆਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਦਰਜ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

6. ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਰਕਸੌਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਸੀ ਜੋ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਰਹੱਦ 'ਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮਾਮਲਾ ਉਥੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕਦਾ।

ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹਾਲਾਤ ਵੀ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਟੀਮ ਅਤੇ ਦੋ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨਾਲ ਰਕਸੌਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਕਤ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੈਮੋ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਮੈਮੋ ਮੌਕੇ' ਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ 4-7-2007 ਨੂੰ ਪਟਨਾ ਦੇ ਥਾਣੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

35. ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕੇਸ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ' ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04-ਜਿਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਸ੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਨੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਹੋਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ-ਉਹ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਭਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਨੇ ਕਦੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਯਾਤਰੀ ਸੀਟ ਉੱਤੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤੇਜ਼ ਰਫਤਾਰ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਨੂੰ ਉਕਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04.

36. ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤੱਥ ਹੈ-ਰਿਕਵਰੀ ਦਾ ਕਥਿਤ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹ-ਕਿ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਤੋਂ ਅਸਲ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੰਚਨਾਮਾ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੇਡ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਪੀਡਬਲਯੂ-02 ਤੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-04 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਪੰਚਨਾਮਾ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ "0930" ਹੈ, ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਪੰਚ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਨਸੀਬੀ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਕਤ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

37. ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਇੱਥੇ ਅਸਫਲਤਾ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਸਿਵਾਏ ਤੋਮਰ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਦੀ ਪਛਾਣ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।

38. ਰਾਮਾਬੋਰਾ ਉਰਫ ਰਾਮਾਬੋਰਈਆ ਅਤੇ ਅਨਰ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਵੀ. ਰਾਮਾਸੁਬਰਾਮਨੀਅਨ, ਜੇ. ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2022) ਐੱਸ. ਸੀ. ਸੀ. ਔਨਲਾਈਨ ਐੱਸ. ਸੀ. 996 ਨੇ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਹੰਸ, ਹਮਸਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਰਵਿੰਦ ਕੁਮਾਰ ਉਰਫ ਨੇਮੀਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ। ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2021) ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਐਸਸੀ 1099:

49. ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਗਵਾਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੱਡਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਉੱਤੇ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਨਾਜ ਵਿੱਚੋਂ ਤੂੜੀ ਦੀ ਛਾਣਬੀਣ ਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਬੂਤ ਅਟੁੱਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਨਤੀਜਾ ਟਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਕਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਦਰਜਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਾਵਧਾਨੀ ਦੇ ਨਿਯਮ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵਿਸੰਗਤੀਆਂ ਬਹੁਤ ਭੌਤਿਕ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗਵਾਹ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

39. ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 04 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸੰਗਤਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੀ ਘਾਟ ਨੇ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।

40. ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਅਤੇ ਬਦਲਵਾਂ ਵਿਵਾਦ. 02 ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਦੀ ਗੈਰ-ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ. ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ

ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"41. ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

(1) ਇੱਕ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰਤ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਦਿਨ ਜਾਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਕ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ' ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀ.ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ, ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ, ਕਸਟਮਜ਼, ਮਾਲ ਖੁਫੀਆ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਗਜ਼ਟਿਡ ਰੈਂਕ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਸੈਨਿਕ ਬਲ ਜਾਂ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਬਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ, ਜਾਂ ਮਾਲ, ਡਰੱਗਜ਼ ਕੰਟਰੋਲ, ਆਬਕਾਰੀ, ਪੁਲਿਸ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਲੇਖ ਜੋ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਸਤੂ, ਜੋ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧਿਆਇ ਵੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਜਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂ ਲੁਕਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਪਰ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਇਮਾਰਤ, ਵਾਹਨ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(3) ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਾਰੰਟ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।"

41. ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਨਿਆਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਭਿਅਕ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀਆਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਸ਼ਾਖਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 (3) ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੈਟਲਡ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਐੱਮਪੀ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਸਤੀਸ਼ ਚੰਦਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ 1954 ਐੱਸਸੀਆਰ 1077 ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

42. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਆਮ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1882 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1898 ਦੀ ਧਾਰਾ 96,97,98,102,103,105,165 ਅਤੇ 550 ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਆਫ਼ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 93,94,100,102,103 ਅਤੇ 165 ਅਧੀਨ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ 'ਤੇ

ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (1), ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਸਰਚ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਇੱਕ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚਪੜਾਸੀ, ਸਿਪਾਹੀ ਜਾਂ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਚੈਪਟਰ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਸੀ। ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਨ ਉਕਤ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹੇ ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ" ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।'

43. ਜਵਾਬਦੇਹ ਦਾ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੰ. 02 ਇੱਕ ਬਦਲਵੀਂ ਦਲੀਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ" ਅਤੇ "ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ' ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤਲਾਸ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ (ਉਪਰੋਕਤ) ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਨੰਬਰ 25 (2 ਸੀ) ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈਃ

"(2-ਸੀ) ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ IV ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਮਾਰਤ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਲੁਕਾ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਰੰਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਜਾਂ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 42 (1) ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਡੁੱਬਣ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਜਿਹੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਦਰਜ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦੇਵੇਗੀ।

44. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੈਟਰਿਕਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਕਿ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਇੱਕ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ (ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਧਿਕਾਰੀ) ਸਮੇਤ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਸਥਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਘਰ 'ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਲਿਖਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਘਰ ਨੰ. 04 ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸ ਉੱਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਸ ਦੀ ਕਰਾਸ-ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਟੀਮ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਭਾਲ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ' ਤੇ ਨਹੀਂ।

45. ਉਹ ਅੱਗੇ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਤੋਂ ਲਿਖਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ-ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਘਰ ਵਿੱਚ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ 'ਸਰੋਤ' ਬਾਰੇ ਅਜਿਹੀ ਵੱਡੀ ਅਸੰਗਤਤਾ। 04 ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤੋਮਰ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04. ਤੋਮਰ ਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਲ ਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਨੰ. 04 ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਤੋਂ ਰਿਕਵਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਪਤੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। 04 ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਤੋਮਰ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਘਰ' ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ।

46. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ/ਤਲਾਸ਼ੀ ਲਈ ਗਈ। 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਸ੍ਰੀ ਤੋਮਰ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਹ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੀ ਪਾਰਟੀ' ਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ।

47. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਭਾਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੰ. 02 "ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ" ਦੇ ਕਾਰਨ ਘਰ 'ਤੇ ਛਾਪੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਏਗਾ.... ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਸ਼ੰਕਿਆਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੌਬੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਸ ਸ਼ੰਕੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਰਾਹੀਂ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸਮੱਗਰੀ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਨਸ਼ੀਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਖਦਸ਼ੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। 04 ਉਕਤ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ। ਉੱਥੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਦੇ ਘਰ ਛਾਪਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ। 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04 ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੁਖਬੀਰ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਅਤੇ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। (ਉਪਰੋਕਤ). ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. ਘਰ ਤੋਂ 2.098 ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ ਚਰਸ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 (2) ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪਾਲਣਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ।

48. ਹਾਲਾਂਕਿ ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਅਤੇ ਛਾਪਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਇੱਥੇ. ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਪੰਚਨਾਮਾ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-01 ਦੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰਬਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਹਨ। 01 ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ. 49. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 01 ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੰ. 04. ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈਃ

"67. ਸੂਚਨਾ ਆਦਿ ਲਈ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ –

ਧਾਰਾ42 ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜੋ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਦੌਰਾਨ,-
(ਏ) ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ;
(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਜਾਂਚ ਲਈ ਉਪਯੋਗੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਕੋਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ;
(ਸੀ) ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਤਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

50. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਸੀ। (ਉਪਰੋਕਤ). ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਨੁਸਾਰ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ 42 ਅਤੇ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਿਨਾਂ ਵਾਰੰਟ ਅਤੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਪਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼, ਤਲਾਸ਼ੀ, ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਜਾਂਚ" ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਾ ਤਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਈਈਏ 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਈਈਏ 1872 ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕ ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 41 ਅਤੇ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

51. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 67 ਜਾਂਚ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਹੈ, ਜੋ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ' ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਐੱਨਡੀਪੀਐੱਸ ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

52. ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਅ 'ਤੇ 3-ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 158 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"158. ਅਸੀਂ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ:

158.1. ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ "ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਬੂਤ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

158.2. ਕਿ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਐੱਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐੱਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕਬਾਲਿਯਾ ਬਿਆਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

53. ਤੋਫਾਨ ਸਿੰਘ (ਉਪਰੋਕਤ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਨ. ਡੀ. ਪੀ. ਐਸ. ਅਧਿਨਿਯਮ 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 67 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

54. ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਕੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਬਣਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

55. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਮੁੱਖ ਨੋਟਸ: ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ

ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ:
ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Advocate Shifa Kler